

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสภาพที่ต่างกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพพระคัมภีร์ปริญาตรี วิชาเอกสังคมศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งเปรียบเทียบตัวแปรเกี่ยวกับสภาพที่ต่างกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ การเตรียมและบันทึกการสอน การดำเนินการสอน การวัดและการประเมินผล ความร่วมมือของโรงเรียน ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ และความรู้พื้นฐานของวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในวิทยาลัยครูและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องได้นำไปปรับปรุง และแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในด้านการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ วิชาเอกสังคมศึกษา ระดับปริญาตรี หลักสูตร 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 8 แห่ง ซึ่งออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในปีการศึกษา 2525 จำนวนตามแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา 282 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 320 คน คิดเป็นร้อยละ 88.12

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิดและแบบมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับสภาพทั่วไปด้านเพศ การอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองและระดับการศึกษาของผู้ปกครองและระดับการศึกษาของนักศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมและบันทึกการสอน การดำเนินการสอน การวัดและการประเมินผล ความร่วมมือของโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และพื้นฐานความรู้วิชาสังคมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยผู้วิจัยติดต่อกับหัวหน้าสถานศึกษาคือ อธิการวิทยาลัยครูทั้ง 8 แห่ง ด้วยการดำเนินการของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มอบหนังสือราชการถึงหัวหน้าสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยแจกและเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ โดยหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test)

เมื่อผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งแจกแก่ประชากร 320 คน เป็น นักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี 160 คน และปริญญาตรี ปีที่ 4 หลักสูตร 4 ปี 160 คน จากกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง ได้รับกลับคืนมา 282 คน คิดเป็นร้อยละ 88.12 เป็นนักศึกษาชาย 172 คน นักศึกษาหญิง 110 คน ได้นำข้อมูลส่งศูนย์คอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำสถิติดังกล่าวแล้วและได้นำผลมาวิเคราะห์ในบทที่ 4 โดยการวิเคราะห์ด้วยตารางและความเรียง เสร็จแล้วจึงนำผลมาสรุปการวิจัย ดังจะกล่าวต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ออกฝึกสอนในปีการศึกษา 2525

พบว่า

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพจำนวน 282 คน เพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย 172 คน คิดเป็นร้อยละ 60.99 เพศหญิง 110 คน คิดเป็นร้อยละ 39.01 การอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คือ 142 คน คิดเป็นร้อยละ 50.36 อาชีพคหราชชาย 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.05 อาชีพรับราชการ 91 คน คิดเป็นร้อยละ 32.26 และอาชีพอื่น ๆ อีก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32 ฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาแยกตามผลการวิจัยได้เพียง 2 ฐานะ คือ ฐานะหรือรายได้ต่ำมากที่สุด 216 คิดเป็นร้อยละ 76.59 ฐานะหรือรายได้อันกลาง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.41 ส่วนฐานะหรือรายได้สูงไม่มี ระดับการศึกษาหรือความรู้ของผู้ปกครองของนักศึกษามากที่สุดคือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 254 คน คิดเป็นร้อยละ 90.08 ระดับปริญญาตรี 20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.09 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.83

ตอนที่ 2 ระดับปัญหาด้านสภาพของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า สภาพด้านเพศของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีปัญหาระดับปานกลาง 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนปัญหาระดับอื่น ๆ ไม่มี สภาพด้านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีปัญหาระดับปานกลางรวม 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนปัญหาระดับอื่นไม่มี สภาพด้านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครอง

ของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางรวม 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนระดับปัญหาอื่นไม่มี สภาพค่านระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ปัญหาระดับอื่นไม่มี เมื่อสรุปปัญหาทุกด้านรวม 28 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า

3.1 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาการเตรียมและบันทึกการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 88.89 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาการดำเนินการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 7.74 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 13 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 92.26 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 87.50 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาความร่วมมือของครูพี่เลี้ยง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านความร่วมมือของอาจารย์เทศก์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 สภาพค่านเพื่อกับปัญหาความรู้พื้นฐานของวิชาสังคมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อสรุปสภาพค่านเพื่อกของนักศึกษาเปรียบเทียบกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้ว ปรากฏว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.12 ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 58 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 87.88 ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจึงไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการเตรียมและบันทึกการสอนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ไม่แตกต่างอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 88.89 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการดำเนินการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 35.71 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 64.29 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ รวม 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของครูที่เลี้ยง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 88.89 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของอาจารย์เทตัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80.00 สภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 90.00

เมื่อสรุปปัญหาสภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้ว ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 13.63 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 57 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 86.37 ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 สภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการเตรียมและบันทึกการสอน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00, สภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการดำเนินการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 7.14 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 13 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 92.86 สภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของครูที่-

เสียง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ รวม 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพ
 คำนวณหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของอาจารย์ในเทศก์ ไม่แตก
 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ รวม 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และสภาพคาน
 ฐานหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาพื้นฐานความรู้วิชาสังคมศึกษา ไม่แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ รวม 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อสรุปปัญหาสภาพคานฐานหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหา
 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้ว พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 1 ข้อ
 คิดเป็นร้อยละ 1.51 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม 65 ข้อ คิดเป็นร้อยละ
 98.49 ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาการเตรียมและ
 บันทึกการสอน พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันทางสถิติ 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 77.78 สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 ของนักศึกษากับปัญหาการดำเนินการสอน พบว่า มีปัญหาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ทุกข้อ รวม 14 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของ
 นักศึกษากับปัญหาการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ คิดเป็น
 ร้อยละ 33.33 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 66.67

สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 77.50 สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหา
 ความร่วมมือของครูที่เลี้ยง มีปัญหาที่ไม่แตกต่างกันทั้งหมด รวม 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00
 สภาพคานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของอาจารย์ในเทศก์
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ รวม 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และสภาพ
 คานระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ 9 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 90.00 สรุปแล้วสภาพระดับการศึกษาของผู้ปกครองของ
 นักศึกษากับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม

6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และมีปัญหาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม 60 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 90.91 พิจารณาโดยส่วนรวมจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อสรุปถึงสภาพทั้ง 4 ด้าน คือ เพศของนักศึกษา อาชีพ ฐานะและระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักศึกษาเปรียบเทียบกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้ง 7 ด้านแล้วปรากฏผลว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญรวม 24 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 09.09 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม 240 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 90.91 ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพของนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง

เหนือ

สภาพของนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แยกอภิปราย 4 ลักษณะ ได้แก่ เพศ อาชีพ ฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ใ้คดังนี้

เพศ จากการศึกษาสภาพของนักศึกษาจำนวน 282 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 60.99 ผลการวิจัยนี้ตรงกันข้ามกับงานวิจัยของ วรณวิภา จตุชัย¹ ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ นักศึกษาหญิงเลือกเรียนวิชาชีพครูมากกว่านักศึกษาชาย และได้มีการสำรวจจำนวนครูทั่วประเทศปี พ.ศ. 2522 พบว่า มีครูหญิงมากกว่าครูชาย แสดงว่า เพศหญิงสนใจอาชีพครูมากกว่าชาย เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นทำให้ต้องศึกษาสภาพต่าง ๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในหลาย ๆ ลักษณะมากขึ้น ประการแรกอาจจะขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนของธรรมชาติที่มีผลรุนแรง เช่น ฤดูฝนบางฤดูจะมีฝนตกหนักเกินไป ครั้นถึงฤดูแล้งก็แห้งแล้งเกินไป หรือในฤดูหนาวที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้จะหนาวกว่าภาคกลางและภาคใต้ ประกอบกับความยากจนชนชั้น

¹ วรณวิภา จตุชัย, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ความรู้สึกกับพึงชอบและผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง และ ก.บ. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี," บทคัดย่อ.

ประชาชนส่วนใหญ่ไม่อาจช่วยตัวเองได้ ปรากฏต่อไปได้แก่ ภัยจากฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาลที่คอยทำลายพืชพันธุ์ต่าง ๆ และลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนอยู่เสมอ และอีกประการหนึ่ง คือ การเลือกโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพของสถานศึกษาเป็นระยะทางไกลเกินกว่า 100 กิโลเมตร ซึ่งไกลเกินไปจึงมีส่วนทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมองคุณภาพทั่วไปเป็นเรื่องน่าเสี่ยงภัยสำหรับเพศหญิงมากเกินไปก็ได้ อีกประการหนึ่งผลการสอบคัดเลือกสำหรับรุ่นนี้ เพศชายมาสอบคัดเลือกได้มากกว่าเพศหญิง บัญชีเหล่านี้อาจทำให้เพศชายมีมากกว่าเพศหญิงก็ได้

อาชีพ ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาด้านเกษตรกรรมมีมากที่สุด คือ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 50.36 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 32.26 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าอาชีพหลักของประชากรทั้งประเทศคือ การเกษตร และอาจเป็นไปได้ว่าภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เหมาะแก่การเกษตรกรรม เช่น ทำไร่ ทำสวน และทำนา เป็นต้น ส่วนการรับราชการนั้นก็เป็นค่านิยมของคนไทยทุกภาคที่เห็นว่า อาชีพรับราชการเป็นอาชีพที่มั่นคงกว่าอาชีพอื่น ๆ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จันทนา แสสุวรรณ¹ ที่พบว่า ค่านิยมของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยคือ การรับราชการ

ฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ปกครองที่มีฐานะหรือรายได้ต่ำมากที่สุดคือจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 76.59 และยังคงข้อมูลเพิ่มเติมที่ว่าฐานะสูงหรือรายได้สูงของผู้ปกครองของนักศึกษาคณะวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ไม่มี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเหตุว่า รายได้ของประชาชนต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ในภาคอื่น ๆ ของ

¹จันทนา แสสุวรรณ, "การติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), บทคัดย่อ.

ประเทศไทย ซึ่งตรงกับผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งได้พบว่า รายได้ของประชาชนที่ต่ำที่สุดของประเทศไทยคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ต่อครอบครัวที่มีมากที่สุด คือ รายได้เดือนละต่ำกว่า 1,000 บาท ถึง 2,000 บาท

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผู้ปกครองที่มีความรู้ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ 254 คน คิดเป็นร้อยละ 90.08 ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า อาจจะสืบเนื่องมาจากการอาชีพและรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นสาเหตุสำคัญ เมื่อผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้ต่ำเป็นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผลทำให้ไม่มีทุนทรัพย์ส่งเสริมให้บุตรธิดาเรียนสูงถึงระดับปริญญาตรีได้ จึงมีความสามารถเพียงส่งให้เรียนถึงระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับต้น (ป.กศ.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ. สูง) เท่านั้น

2. ระดับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ระดับปัญหาสภาพของนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้ง 7 ด้านที่กล่าวไว้ในตอนที่ 1 และตอนที่ 3 ข้อ 3.2 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เหตุที่พบเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าในปีการศึกษา 2525 เป็นปีแรกที่กรมการฝึกหัดครูได้วางแนวปฏิบัติงานประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งทั้งวิทยาลัยครู อาจารย์นิเทศก์ โรงเรียนฝึกสอน ครูพี่เลี้ยง และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแนวทางใหม่ ผลที่ได้รับจึงอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด²

3. เปรียบเทียบปัญหาจากสภาพของนักศึกษากับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

จากการเปรียบเทียบตามลำดับจะได้ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบสภาพเพศของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
แบ่งได้ 7 ประการ คือ

¹สำนักงานสถิติแห่งชาติ, "สถิติรายได้ของประชากรของประเทศไทย ปี 2522," สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2522.

²ตารางที่ 4 หน้า 53.

3.1.1 เปรียบเทียบสภาพเพศของนักศึกษากับปัญหาการเตรียมการสอนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ข้อ คือ ปัญหาในการเตรียมและบันทึกการสอนล่วงหน้าที่จะดำเนินการสอน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสภาพร่างกายของเพศชายยอมแข็งแรงกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะในการเดินทางไปโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลเกินกว่า 100 กิโลเมตร เพศหญิงจึงต้องเห็นคเห็น้อยมากกว่าเพศชายเป็นธรรมดา และสภาพการดูแลช่วยเหลืองานบ้าน แม่ และการช่วยพ่อแม่หุงหาอาหาร ซึ่งต้องใช้เวลา ปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดผลต่างกันในด้านการเตรียมและบันทึกการสอนล่วงหน้า ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ กองสาสนะ¹ ที่พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อปัญหาในการเตรียมและบันทึกการสอนล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนปัญหาอีก 8 ข้อคือ ปัญหาในการวางแผนการสอนตามแนวใหม่และความเหมาะสมกับบทเรียน การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเตรียมการสอน การเรียบเรียงเนื้อหาและความคิดรวบยอดในบทเรียนที่จะสอน การบันทึกบทนำเข้าสู่บทเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่จะสอน การกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การขาดหนังสือและเอกสารในขณะที่เตรียมและบันทึกการสอน ปัญหาในการผลิตสื่อการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน และการกำหนดสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการสอน ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะเหตุว่าเมื่อกล่าวถึงเพศชายและหญิงค่านสถิติปัญญาคำวรู ความเฉลียวฉลาดของบุคคลทั้งสองเพศนี้จะไม่ค่อยแตกต่างกันและอาจพูดได้ว่าเท่าเทียมกันทุกประการก็ได้ ดังนั้น จึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2 ปัญหาสภาพตานเพศของนักศึกษากับปัญหาการดำเนินการสอน พบว่ามีปัญหาเพียง 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ปัญหาการขาดความมั่นใจในการสอนเมื่อมีบุคคลอื่นเข้าสังเกตการสอน อาจจะเป็นเพราะเหตุว่าธรรมชาติของเพศชายยอมมีร่างกายแข็งแรง และมีจิตใจมั่นคงกว่าเพศหญิง และไม่ใครกลัวความผิดพลาด² จึงทำให้เกิด

¹ประสิทธิ์ กองสาสนะ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 98.

²สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, "เพศศึกษา," หน้า 63.

การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปัญหาข้อนี้เพียงข้อเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประสิทธิ์ กองสาสนะ ที่พบว่า ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในด้านการดำเนินการสอนที่เกิดจากตัวแปรเพศชายหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญห่อื่นอีก 13 ข้อคือ การขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ไม่มั่นใจว่าจะสอนให้สอดคล้องตามที่บันทึกการสอนได้ การเลือกวิธีสอนที่นำมาใช้กับนักเรียนไม่ตรงกัน ไม่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในปัญหาที่นักเรียนซักถาม นักเรียนขาดความเชื่อถือความรู้ของนักศึกษา ทฤษฎีที่เรียนมาไม่สามารถนำไปปฏิบัติในการสอนจริงได้ ขาดความรู้ในกระบวนการสอนวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรใหม่ การสอนวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาเอกหรือวิชาที่ตนถนัด ไม่สามารถใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดขึ้น การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนหรือจัดกิจกรรม และการควบคุมความประพฤติของนักเรียนในห้องเรียน ปัญหานี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะผลดังกล่าวมาในย่อหน้าที่แล้วนั้น ประกอบกับในปัจจุบันเทคโนโลยีทางการศึกษามีส่วนช่วยทำให้ปัญหาการดำเนินการสอนที่ควรจะแตกต่างกันแต่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพรวลัย พิทักษ์สาธิต ที่พบว่า เพศของครูนั้นยังไม่มีหลักฐานพอที่จะสรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์กับผลการประเมินจากการสอนโดยครูประเมินตนเอง²

3.1.3 ปัญหาสภาพค่านิยมของนักศึกษากับปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 6 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใดแก่ ปัญหาการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การวัดผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับบทเรียน การวัดผลโดยการไขข้อสอบอัตนัยและปรนัย การวัดผลโดยการเน้นความจำมากกว่าค่านอื่น ๆ ไม่สามารถเขียนคำถามให้รัดกุมและครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน และยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรใหม่ ปัญหาดังกล่าวนี้นี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

¹ประสิทธิ์ กองสาสนะ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 99.

²ไพรวลัย พิทักษ์สาธิต, เรื่องเดียวกัน, หน้า 93.

สถิติ อาจจะเป็นเพราะสติปัญญา ความคิด ความสามารถ และความเฉลียวฉลาดของบุคคล ทั้งเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน ผลของอิทธิพลของสังคม อาทิเช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และรายได้ การทำมาหากิน และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้ผู้ปกครองนักศึกษาต้องปฏิบัติเหมือน ๆ กัน และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการวัดผลในปัจจุบัน เป็นผลทำให้นักศึกษาเพศชายและหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพรวลัย พิทักษ์สาธิต¹ ที่พบว่าเพศของครูมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในการประเมินการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

3.1.4 ปัญหาสภาพค่านิยมของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียนพบว่า มีปัญหาเพียง 1 ข้อ จากปัญหาทั้งหมด 8 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัญหาโรงเรียนไม่ให้โอกาสนักศึกษาได้ร่วมมือในการวางแผนการสอน อาจเป็นเพราะเหตุว่านักศึกษาฝึกสอนหญิงมีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาชาย และในทางปฏิบัติโรงเรียนมีความจำเป็นต้องใช้งานนักศึกษาหญิงในค่านิสิตการและอื่น ๆ มากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาหญิงจึงขาดโอกาสร่วมมือในการวางแผนการสอนมากกว่านักศึกษาชาย ทำให้เกิดปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงข้อเดียว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ หยกฟ้า อินสิน² ที่พบว่านักศึกษาเพศต่างก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีผลต่อหน้าที่การงานของโรงเรียน²

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 7 ข้อ ได้แก่ นโยบายการสอนของโรงเรียนขัดแย้งกับนโยบายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยครู โรงเรียนเคร่งครัดในระเบียบวินัยจนเกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โรงเรียนเน้นเนื้อหาวิชาการมากกว่าการจัดกิจกรรม โรงเรียนขาดแคลนหนังสือและเอกสารสำหรับค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่สอน โรงเรียนรับนักศึกษาอย่างไม่เต็มใจ โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องพักครูสำหรับนักศึกษา และโรงเรียนใช้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทำงานพิเศษในช่วงว่างจากการสอน ปัญหาดัง

¹ไพรวลัย พิทักษ์สาธิต, เรื่องเดียวกัน, หน้า 94.

²หยกฟ้า อินสิน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 91.

กล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วในเรื่อง ปัญหาการวัดและประเมินผล ทำให้เกิดความคิดเห็นและความเชื่อไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ไพรวลัย พิทธิขันธ์ สาลี ที่พบว่า เพศของครูมีความสัมพันธ์กับผลประเมินผลการสอน โดยครูประเมินตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

3.1.5 ปัญหาสภาพค่านิยมของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือของครูที่เลี้ยง พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น 9 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัญหาครูที่เลี้ยงไม่ เข้าใจนโยบายการสอนของวิทยาลัยครู ไม่ยอมรับวิธีสอนของนักศึกษา ไม่ไว้วางใจในผลการ สอนของนักศึกษา ไม่ได้ช่วยแนะแนวการสอนให้นักศึกษาเท่าที่ควร ไม่ได้แนะแนวเกี่ยวกับ งานด้านธุรการแก่นักศึกษา คำแนะนำของครูที่เลี้ยงกับทฤษฎีที่นักศึกษาเรียนมาไม่ตรงกัน ครู ที่เลี้ยงไม่ได้ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา เกรงใจนักศึกษามากจนไม่กล้าให้คำแนะนำและ ติชม และมอบภาระความรับผิดชอบทั้งทางด้านการสอนและงานธุรการให้นักศึกษามากเกินไป ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นไปตามที่ประเมินผลได้กล่าว ไว้ตอนต้นแล้วว่า สถิติปัญญา ความรู้ ความเฉลียวฉลาดของเพศชายและหญิงเท่าเทียมกัน อยู่ใน ชุมชนเดียวกันทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรวลัย พิทธิขันธ์ สาลี ที่พบว่า เพศของครูมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในการประเมินผลการสอนไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ²

3.1.6 ปัญหาสภาพค่านิยมของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือของอาจารย์ นิเทศก์ พบว่า มีปัญหา 5 ข้อ จาก 10 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อาจารย์ นิเทศก์ไม่ได้ให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักศึกษา มีความเห็นไม่ตรงกันกับวิธีสอนที่นักศึกษาได้ เรียนมา ไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ให้คำแนะนำขัดแย้งกันและขาดความชำนาญใน การนิเทศวิชาสังคมศึกษา อาจจะเป็นเพราะเหตุว่า อาจารย์นิเทศก์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา อาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาหญิงมากกว่าแก่นักศึกษาชาย เพราะนักศึกษาหญิง

¹ไพรวลัย พิทธิขันธ์ สาลี, เรื่องเดียวกัน, หน้า 92.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 93.

ช่างชักช่างฉาม และกลัวความผิดพลาดมากกว่าชาย¹ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หยกฟ้า อินสิน ที่พบว่า นักศึกษาที่มี เพศต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ตัวนักศึกษากับอาจารย์ในเทศก²

ส่วนปัญหาอื่นอีก 5 ข้อ ได้แก่ อาจารย์ในเทศกไม่ได้อำนวยความสะดวกให้นักศึกษา ได้พัฒนาพฤติกรรมด้านการสอนเท่าที่ควร คำแนะนำไม่สอดคล้องกันระหว่างอาจารย์ในเทศกกับ ครูพี่เลี้ยง อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาหรือแก่นักศึกษา การสังเกตการสอนไม่สม่ำเสมอ เร่งรัดมากในช่วงสุดท้ายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และชอบทักท้วงข้อบกพร่องของนัก- ศึกษาต่อหน้านักเรียน ปัญหาทั้ง 5 ข้อนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็น เพราะเหตุผลที่กล่าวมาแล้วในเรื่องการวัดและประเมินผล ตลอดจนปัญหาความร่วมมือของโรง เรียนและถึงแม้ว่าอาจารย์ในเทศกจะมีน้อยให้ความช่วยเหลือต่างกัก็ตาม แต่ด้านสติปัญญาและ ส่วนส่งเสริมสติปัญญา ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และตลอดจนการเตรียมตัวนักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพของแต่ละวิทยาลัยดำเนินการในหลักเกณฑ์เดียวกัน เป็นผลทำให้ ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.7 ปัญหาสภาพด้านเพศของนักศึกษากับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้น 10 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ. ได้แก่ นักเรียนมีพื้นฐาน ความรู้ด้านภูมิศาสตร์ในระดับต่ำ มีพื้นฐานความรู้ด้านประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม และสังคมวิทยาในระดับต่ำ นักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่ พลเมือง ศีลธรรมและจริยธรรม และสังคมวิทยาที่จะใช้การสอน ปัญหาเหล่านี้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะได้กล่าวมาแล้วว่า สติปัญญาความรู้ความเฉลียว ฉลาดของนักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะไม่แตกต่างกันในการศึกษาวิชาสังคมศึกษา และอยู่ในสังคม เดียวกันอีก ความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกันทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติทุกข้อ

¹สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, เรื่องเดียวกัน, หน้า 63.

²หยกฟ้า อินสิน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 91.

3.2 เปรียบเทียบสภาพอาชีพผู้ปกครองของนักศึกษา กับปัญหาการฝึกประสบการณ์ - วิชาชีพ แบ่งได้ 7 ประการ คือ

3.2.1 ปัญหาสภาพด้านอาชีพของผู้ปกครองกับปัญหาการเตรียมและบันทึกการ
สอน พบว่า มีปัญหาเพียง 1 ข้อเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ปัญหาการขาด
แคลนหนังสือและเอกสารในขณะเตรียมการสอน อาจเป็นเพราะเหตุว่าผู้ปกครองของนักศึกษาที่
มีอาชีพต่างกันย่อมส่งเสริมการศึกษาของบุตรธิดาแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้มีอาชีพที่มีรายได้สูงจะ
ยอมส่งเสริมการศึกษาของบุตรธิดาได้ดีกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า ดังเช่น ผู้มีอาชีพค้าขายจะมีราย
ได้สูงกว่าผู้มีอาชีพเกษตรและข้าราชการ และอาชีพข้าราชการยอมมีรายได้ดีกว่าอาชีพรับจ้าง
หรือกรรมกร ผู้ปกครองที่มีอาชีพทั้งสองประเภทจึงยอมส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของบุตร
ธิดาได้มากน้อยต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง ที่พบว่าระดับรายได้
ของผู้ปกครองและพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของลูกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญหาคืออีก 8 ข้อ คือปัญหาในการวางแผนการสอนตามแนวใหม่
และความเหมาะสมในบทเรียน การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเตรียมการสอน การ
เรียบเรียงเนื้อหาและความคิดรวบยอดในบทเรียนที่จะสอน การบันทึกบทนำเข้าสู่บทเรียนให้
เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่จะสอน การกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
การเตรียมการบันทึกการสอนล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการสอน การกำหนดสื่อการสอนให้เหมาะ
สมกับเนื้อหาและกิจกรรมการสอน และการทำสื่อการสอนเพื่อนำมาเตรียมและบันทึกการสอน
ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะเหตุว่าการประกอบอาชีพ
ของผู้ปกครองแม้ว่าจะแตกต่างกันก็ตาม แต่การอาศัยในชุมชนเดียวกันจำเป็นต้องมีระเบียบ
ประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมและความเชื่อถืออย่างเดียวกันมาโดยตลอด ทำให้มีอิทธิพลต่อความ
คิดเห็นซึ่งไม่แตกต่างกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.2 ปัญหาสภาพด้านอาชีพของผู้ปกครองกับปัญหาการดำเนินการสอน พบ
ว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ จาก 14 ข้อ ได้แก่ การขาดความเมตตา
ยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ไม่นับใจว่าตนจะสอนให้สอดคล้องตามบันทึกการสอนได้ ขาดความมั่นใจ

¹ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 105.

ในการสอนเมื่อมีบุคคลอื่นเข้าสังเกตการสอน ไม่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในปัญหาที่นักเรียนซักถาม และทฤษฎีที่เรียนมาไม่สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการสอนจริงได้ ความแตกต่างกันทั้ง 5 นั้นอาจเป็นเพราะการอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันถึง 4 ประเภท ได้แก่ เกษตรกรรม ค้าขาย รับราชการและอาชีพอื่น ๆ เช่น รับจ้างหรือกรรมกร ย่อมมีอิทธิพลในด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการดำเนินการสอนของนักศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปัทมาวดี นวรัตน์ ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษาที่มีอาชีพต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 9 ข้อ ได้แก่ ปัญหาในการเลือกวิธีสอน นักเรียนขาดความเชื่อถือในความรู้ของนักศึกษา ขาดความรู้ในกระบวนการสอนวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรใหม่ การสอนวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาเอกหรือสอนวิชาที่ตนถนัด ไม่สามารถใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดขึ้น การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนหรือจัดกิจกรรม และการควบคุมความประพฤติของนักเรียนในห้องเรียน ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การอาชีพของผู้ปกครองทั้ง 4 ประเภทนั้น แม้ว่าจะแตกต่างกันก็จริงอยู่ แต่เมื่อมาอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันทั้งหมด ย่อมมีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อถืออย่างเดียวกันมาโดยตลอดเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นส่วนใหญ่ใกล้เคียงกัน และประการสำคัญอยู่ที่ปัญหาทั้ง 9 ข้อดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง ไม่ได้เกี่ยวกับผู้ปกครอง จึงมีผลทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.3 ปัญหาสภาพด้านอาชีพของผู้ปกครองกับปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 6 ข้อ ได้แก่ ปัญหาการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การวัดผลให้เหมาะกับบทเรียนและเวลา การวัดผลโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย การวัดผลโดยการเน้นความจำมากกว่าค่านอื่น ๆ ไม่สามารถ

เขียนคำถามให้รัดกุมและครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน และยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาสังคมศึกษาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ ปัญหาดังกล่าวนี้นี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจจะเป็นเพราะ ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนมากว่าผู้ปกครองนักศึกษาที่มีอาชีพค้าขาย รับราชการ และอาชีพอื่นรวมกันถึงเท่าตัว ประกอบด้วยอิทธิพลทางสังคมทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และปัญหาข้อนี้ไม่เกี่ยวกับผู้ปกครอง จึงไม่ควรจะมีผลแตกต่างกัน

3.2.4 ปัญหาสภาพค่านิยมของผู้ปกครองกับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อมรวม 8 ข้อ ได้แก่ นโยบายด้านการสอนของโรงเรียนขัดแย้งกับนโยบายของวิทยาลัย โรงเรียนเคร่งครัดในระเบียบวินัยจนเกิดอุปสรรคต่อการสอน โรงเรียนเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการจัดกิจกรรม โรงเรียนขาดแคลนหนังสือและเอกสารค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่สอน โรงเรียนรับนักศึกษาอย่างไม่เต็มใจ โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องพักรูสำหรับนักศึกษา และโรงเรียนให้นักศึกษาทำงานพิเศษในช่วงว่างจากการสอน อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน แต่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน อิทธิพลทางสังคมยอมทำให้มีความเชื่อถือและมีความคิดเห็นเหมือนกัน และขึ้นอยู่กับสังคมไทยที่ประชาชนยังคงให้ความรักนับถือครูอยู่ แม้จะไม่มากเท่าสมัยโบราณ แต่ยังคงสภาพที่ใกล้เคียงกัน ยิ่งในชนบทด้วยแล้วยังพบสภาพความรักนับถือในตัวครูหลงเหลืออยู่อีกมาก จึงเป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

3.2.5 ปัญหาสภาพค่านิยมของผู้ปกครองกับปัญหาความร่วมมือของครูที่เลี้ยง พบว่า มีปัญหาเพียง 1 ข้อ จาก 9 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัญหาครูที่เลี้ยงไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา อาจจะเป็นเพราะเหตุว่านักศึกษามีผู้ปกครองอาชีพหลายประเภท โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวเท่ากับอาชีพรับราชการ ค้าขาย และอื่น ๆ รวมกัน จำนวนนักศึกษาที่มาจากรอบครัวที่มีอาชีพแตกต่างกันไม่เท่ากัน จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน 1 ข้อ และข้อแตกต่างนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมาวดี นวรัตน์ ที่พบว่า ผู้ปกครองนักศึกษาที่ประกอบอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05¹

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 83.

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 8 ข้อ คือ ครูที่เลี้ยงไม่เข้าใจนโยบายการฝึก
 ประสพการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยครู ไม่ยอมรับวิธีสอนของนักศึกษา ไม่ไว้วางใจในผลการสอน
 ของนักศึกษา ไม่ได้ช่วยแนะแนวทางการสอนให้นักศึกษาเท่าที่ควร ไม่แนะแนวทางเกี่ยวกับ
 งานธุรการแก่นักศึกษา คำแนะนำของครูที่เลี้ยงกับทฤษฎีที่นักศึกษาเรียนมาไม่ตรงกัน เกรงใจ
 นักศึกษาจนไม่กล้าให้คำแนะนำและติชม มอภาคระความรับผิดชอบทั้งด้านการสอนและงาน
 ธุรการให้นักศึกษามากเกินไป ปัญหาดังกล่าวนี้อาจมีผลทางการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองหลายอาชีพ เมื่ออยู่ในชุมชนเดียวกันจะมีความคิด
 เห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

3.2.6 ปัญหาสภาพค่านิยมของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของ
 อาจารย์นิเทศก์ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 2 ข้อ ได้แก่ อาจารย์
 นิเทศก์ก็ไม่ได้ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาพฤติกรรมด้านการสอนเท่าที่ควร และมีความเห็นไม่ตรง
 กันกับวิธีสอนที่นักศึกษาได้เรียนมา อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักศึกษามีหลายอาชีพและอาชีพ
 เกษตรกรรมมีจำนวนมากเท่าอาชีพอื่นรวมกันดังกล่าวมาแล้ว อาจารย์นิเทศก์มีจำนวนไม่เพียง
 พอกับนักศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นน่าจะแตกต่างกันหลายข้อ แต่การอยู่รวมกันในชุมชนเดียวกันช่วย
 ให้เกิดปัญหาแตกต่างกันเพียง 2 ข้อเท่านั้น

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 8 ข้อ ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ไม่ได้ให้ความ
 สัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักศึกษา ไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ให้คำแนะนำขัดแย้งกัน คำแนะ
 นำไม่สอดคล้องกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับครูที่เลี้ยง อุทิศเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
 สังเกตการสอนไม่สม่ำเสมอ เรงรัดมากในช่วงสุดท้าย ขาดความชำนาญในการนิเทศวิชา
 สังคมศึกษา และชอบทักท้วงข้อบกพร่องของนักศึกษาต่อนักเรียน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลทางค่านิยมมีมากดังที่ได้อธิบายมาแล้ว
 ตอนต้น ช่วยให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์นิเทศก์คล้ายคลึงกัน นอกจากนั้นปัญหาเหล่านี้
 นี้จะเกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษามากกว่าผู้ปกครอง จึงเป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.7 ปัญหาสภาพค่านอาชีพของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา พบว่า มีปัญหาเพียง 1 ข้อ จาก 10 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัญหาที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านภูมิศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ เช่น คำนประชากร ดินฟ้าอากาศ การอาชีพของพลเมือง อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกัน อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน จึงมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ จะมีเพียง 1 ข้อ เท่านั้นที่แตกต่างกันดังกล่าวแล้ว ปัญหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมาวดี นวรัตน์ ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05¹

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 9 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรมและจริยธรรม และสังคมวิทยาที่จะใช้สอนในระดับต่ำ นักเรียนที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีพื้นฐานความรู้ด้านประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม และสังคมวิทยาในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีอาชีพต่างนามาอยู่รวมกัน ในชุมชนเดียวกัน และวิทยาลัยครูได้ช่วยเหลือด้านการเรียนการสอน และการเตรียมตัวนักศึกษา ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพมาแล้วทุกคนเท่าเทียมกัน จึงเป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบสภาพฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบ่งได้ 7 ประการ คือ

3.3.1 ปัญหาสภาพฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษากับปัญหาการเตรียมและบันทึกการสอน พบว่า ปัญหาทั้ง 9 ข้อ ได้แก่ ปัญหาในการวางแผนการสอนความสนใจใหม่และความเหมาะสมในบทเรียน การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเตรียมการสอน การเรียบเรียงเนื้อหา และความคิดรวบยอดในบทเรียนที่จะสอน การบันทึกบทนำเข้าสู่บทเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่จะสอน การกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การขาดหนังสือและเอกสารในขณะที่เตรียมและบันทึกการสอน การเตรียมและบันทึกการสอน

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 110.

ล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการสอน การกำหนดสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการ
สอน และการทำสื่อการสอนเพื่อนำมาเตรียมและบันทึกการสอน ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะปัญหาเหล่านี้เกี่ยวกับตัวนักศึกษาโดยตรง และอิทธิพล
ของสังคมไทยที่อาศัยในกลุ่มเดียวกัน ไม่ว่าจะมีความรู้ปานกลางหรือต่ำกว่าก็ตามย่อมมีขนบธรรมเนียม
ประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อถืออย่างเดียวกัน จึงเป็นผลทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.2 ปัญหาสภาพคานฐานะหรือรายได้ผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาการดำเนินการสอน
การสอน พบว่า มีปัญหา 1 ข้อ จาก 14 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัญหาการ
สอนวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาเอกหรือวิชาที่ตนถนัด อาจเป็นเพราะฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองที่มี
รายได้อันกลางและรายได้อื่นๆมีจำนวนต่างกันมาก รายได้อื่นๆมีจำนวนมากกว่ารายได้อันกลาง
ย่อมมีอิทธิพลในการส่งเสริมสนับสนุนการสอนของนักศึกษาแตกต่างกัน ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับ
ปัญหานี้คือ ผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง ที่พบว่า ระดับรายได้ของพ่อแม่สัมพันธ์กับผล
สัมฤทธิ์การเรียนรู้ของลูกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 13 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาขาดความมั่นใจในเนื้อ
หาวิชาที่สอน ไม่มั่นใจว่าจะสอนให้สอดคล้องตามบันทึกการสอนได้ ขาดความมั่นใจในการสอน
เมื่อมีบุคคลอื่นเข้าสังเกตการสอน การเลือกวิธีสอนให้ตรงกับบทเรียน ไม่สามารถอธิบายให้
นักเรียนเข้าใจปัญหาที่นักเรียนซักถาม นักเรียนขาดความเชื่อถือความรู้ของนักศึกษา ทฤษฎีที่
เรียนมาไม่สามารถนำมาปฏิบัติในการสอนจริงได้ ขาดความรู้ในกระบวนการสอนวิชาสังคม-
ศึกษาตามหลักสูตรใหม่ ไม่สามารถใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน ไม่สามารถกระตุ้น
นักเรียนให้เกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดขึ้น การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็น
ไปตามเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนหรือจัดกิจกรรม และการควบคุมความ
ประพฤติของนักเรียนในห้องเรียน ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจ
เป็นเพราะสังคมที่ผู้ปกครองของนักศึกษาได้อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันเป็นเวลานาน มีขนบธรรมเนียม-

¹ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 109.

ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อถืออย่างเดียวกัน นักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน เป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.3 ปัญหาสภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 6 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัญหาการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ปัญหาในการวัดผลให้เหมาะสมกับนักเรียนและเวลา การวัดผลโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย การวัดผลโดยการเน้นความจำมากกว่าด้านอื่น ๆ ไม่สามารถเขียนคำถามให้รัดกุมและครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน และยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาสังคมศึกษาที่สอนตามหลักสูตรใหม่ ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับตัวนักศึกษาโดยตรง และการวิจัยครั้งนี้มีผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีฐานะต่ำกว่าผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีฐานะปานกลางประมาณ 3 เท่า ตลอดจนอิทธิพลทางสังคมของผู้ที่อยู่ร่วมกัน ย่อมมีความเชื่อถือเหมือนกัน เป็นผลทำให้ปัญหาในการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกข้อ

3.3.4 ปัญหาสภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อรวม 8 ข้อ ปัญหานี้ได้แก่ นโยบายค่านการสอนของโรงเรียนขัดแย้งกับนโยบายของวิทยาลัย โรงเรียนเคร่งครัดในระเบียบวินัยจนเกิดอุปสรรคต่อการสอน โรงเรียนไม่ให้โอกาสนักศึกษาได้รวมมือในการวางแผนการสอน โรงเรียนเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการจัดกิจกรรม โรงเรียนขาดแคลนหนังสือและเอกสารค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่สอน โรงเรียนรับนักศึกษาอย่างไม่เต็มใจ โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับหอพักครูสำหรับนักศึกษา และโรงเรียนใช้นักศึกษาทำงานพิเศษชั่วโมงว่างจากการสอน อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีฐานะหรือรายได้ต่างกัน แยกอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน อิทธิพลทางสังคมย่อมทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนกัน จึงเป็นผลให้เกิดปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

3.3.5 ปัญหาสภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาความร่วมมือของครูที่เลี้ยงของนักศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 9 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัญหานี้ได้แก่ ครูที่เลี้ยงไม่เข้าใจนโยบายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยครู

ไม่ยอมรับวิธีสอนของนักศึกษา ไม่ไว้วางใจในผลการสอนของนักศึกษา ไม่ได้ช่วยแนะแนวการสอนให้นักศึกษาเท่าที่ควร ไม่ได้แนะแนวเกี่ยวกับงานธุรการแก่นักศึกษา คำแนะนำของครูที่เลี้ยงกับทฤษฎีที่นักศึกษาเรียนมาไม่ตรงกัน ไม่ได้ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา เกรงใจนักศึกษา มากจนไม่กล้าให้คำแนะนำและติชม มอบภาระความรับผิดชอบทั้งทางด้านการสอนและงานธุรการให้นักศึกษามากเกินไป อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะต่างกันแต่อยู่รวมในสังคมเดียวกัน แม้จะอยู่คนละครอบครัวก็ตาม ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.6 ปัญหาสภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองนักศึกษาปัญหาความร่วมมือของอาจารย์เทศก์ พบว่า มีปัญหาที่เกิดขึ้น 10 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ได้แก่ อาจารย์เทศก์ไม่ได้ให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักศึกษา ไม่ได้ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาพฤติกรรมด้านการสอนเท่าที่ควร มีความเห็นไม่ตรงกันกับวิธีสอนที่นักศึกษาได้เรียนมา ไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ให้คำแนะนำขัดแย้งกัน คำแนะนำไม่ตรงกันระหว่างอาจารย์เทศก์กับครูพี่เลี้ยง อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ส่งผลการสอนไม่สม่ำเสมอแรงรักมากในช่วงสุดท้าย ขาดความชำนาญในการนิเทศวิชาสังคมศึกษา และชอบทักท้วงชอบบ่นต่อหน้านักเรียน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ อาจจะเป็นเพราะก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพอาจารย์เทศก์จะให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกันประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งการอยู่รวมกันในสังคมเดียวกันจะช่วยให้นักศึกษามีความคิดเห็นเหมือน ๆ กัน จึงเป็นผลทำให้ปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.7 ปัญหาสภาพค่านฐานะหรือรายได้ของผู้ปกครองกับปัญหาความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 10 ข้อดังกล่าวแล้วนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีฐานะหรือรายได้ต่างกันนั้นมาอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน อิทธิพลทางสังคมมีส่วนทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาเหมือน ๆ กัน ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 เปรียบเทียบสภาพระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
แบ่งออกได้ 7 ประการ คือ

3.4.1 ปัญหาสภาพด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา กับปัญหาการ
เตรียมและบันทึกการสอน พบว่า มีปัญหา 2 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่
ปัญหาในการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเตรียมการสอน การเตรียมและบันทึกการสอน
ล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการสอน อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีนั้นจะมี
ความรู้วิชาการมากพอที่จะให้คำแนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของบุตรธิดามากกว่าผู้
ปกครองที่มีความรู้ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จึงทำให้เกิดความแตกต่างกันขึ้น แต่ก็เป็นจำนวนน้อย
สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง ที่พบว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่จะสัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญหาอีก 7 ข้อคือ ปัญหาการวางแผนการสอนตามแนวใหม่และ
ความเหมาะสมในบทเรียน การเรียบเรียงเนื้อหาและความคิดรวบยอดในบทเรียนที่จะสอน
การบันทึกบทนำเข้าสู่บทเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่จะสอน การกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้อง
กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การขาดแคลนหนังสือและเอกสารในขณะที่เตรียมและบันทึก
การสอน การกำหนดสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการสอน การทำสื่อการ
สอนเพื่อนำมาเตรียมและบันทึกการสอน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
อาจจะเป็นเพราะสังคมซึ่งประกอบด้วยชนบทรอบน้อมประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อถือส่วน
ใหญ่ของผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน ดังนั้นจึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.2 ปัญหาสภาพด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา กับปัญหาการ
ดำเนินการสอน พบว่า ปัญหาทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ได้แก่ ปัญหาขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ไม่มั่นใจว่าจะสอนให้สอดคล้องตามที่บันทึก
การสอนได้ ขาดความมั่นใจในการสอนเมื่อมีบุคคลอื่นสังเกตการสอน การเลือกวิธีสอนให้

¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 106.

ตรงกับบทเรียน ไม่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในปัญหาที่นักเรียนซักถาม. นักเรียนขาดความเชื่อถือความรู้ของนักศึกษา ทฤษฎีที่เรียนมาไม่สามารถนำมาใช้ในการสอนจริงได้ ขาดความรู้ในกระบวนการสอนวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรใหม่ การสอนวิชาที่ไม่ตรงกับวิชาเอก หรือสอนวิชาที่ตนถนัด ไม่สามารถใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดขึ้น การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ การควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนหรือจัดกิจกรรม และการควบคุมความประพฤติของนักเรียนในห้องเรียน. ปัญหาดังกล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเหตุว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรีมีมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีรวมกันประมาณ 10 เท่า และประกอบควมอิทธิพลของสังคมดังกล่าวมาแล้ว เป็นผลทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน จึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.3 ปัญหาสภาพการณ์การศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษากับปัญหาการวัดและประเมินผล พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ จาก 8 ข้อ คือ ปัญหาการวัดผลโดยการใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย นักศึกษาไม่สามารถเขียนคำถามให้รัดกุมและครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน อาจจะเป็นเพราะว่า การศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษามีอยู่ 3 ระดับ คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ปกครองที่มีการศึกษาประเภทที่ 1 และ 2 รวมกันแล้วน้อยกว่าผู้มีการศึกษาค่ากว่าระดับปริญญาตรีถึง 8 เท่า จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง ที่พบว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญหาคำอื่นอีก 4 ข้อ ได้แก่ ปัญหาการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การวัดผลให้เหมาะสมกับบทเรียนและเวลา การวัดผลโดยเน้นความจำมากกว่าคำอื่น ๆ และยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาสังคมศึกษาที่สอนตาม

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 108.

หลักสูตรใหม่ ปัญหาที่กล่าวนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะอิทธิพลของสังคมทำให้ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แต่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน มีชนบทรรม-นิยมประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อถือเหมือน ๆ กัน และปัญหาเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับตัวผู้ปกครองของนักศึกษา จึงเป็นผลทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.4 ปัญหาสภาพค่านระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันเพียง 1 ข้อ จาก 8 ข้อคือ ปัญหาโรงเรียนเคร่งครัดในระเบียบวินัยจนเกิดอุปสรรคต่อการสอน อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีความรู้หลายระดับ น่าจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่านี้ แต่ได้มาอาศัยอยู่รวมกันในชุมชนเดียวกันจึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันน้อยลง จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียง 1 ข้อ

ส่วนปัญหาที่เหลืออีก 7 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือนโยบายค่านการสอนของโรงเรียนขัดแย้งกับนโยบายของวิทยาลัยครู โรงเรียนไม่ให้โอกาสนักศึกษาได้ร่วมมือในการวางแผนการสอน โรงเรียนเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการจัดกิจกรรม โรงเรียนขาดแคลนหนังสือและเอกสารคนควาเกี่ยวกับวิชาที่สอน โรงเรียนรับนักศึกษาอย่างไม่เต็มใจ โรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องพักของนักศึกษา และโรงเรียนใช้นักศึกษาทำงานพิเศษในช่วงว่างจากการสอน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองระดับความรู้แตกต่างกัน แต่อาศัยอยู่รวมกันในชุมชนเดียวกัน อิทธิพลทางสังคมยอมทำให้มีความคิดเห็นและความเชื่อถือเหมือน ๆ กัน เป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.5 ปัญหาสภาพค่านระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา กับปัญหาความร่วมมือของครูที่เลี้ยง พบว่า ปัญหาทั้ง 9 ข้อที่เกิดขึ้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัญหานั้นได้แก่ ครูที่เลี้ยงไม่เข้าใจนโยบายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยครู ไม่ยอมรับวิธีสอนของนักศึกษา ไม่ไว้วางใจในผลการสอนของนักศึกษา ไม่ได้ช่วยแนะแนวการสอนให้นักศึกษาเท่าที่ควร ไม่ได้แนะแนวเกี่ยวกับงานธุรการแก่นักศึกษา คำแนะนำของครูที่เลี้ยงกับทฤษฎีที่นักศึกษาเรียนมาไม่ตรงกัน ไม่ได้ให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา เกรงใจนักศึกษา

มากจนไม่กล้าให้คำแนะนำและติชม มอภการะความรับผิดชอบทั้งทางด้านการสอนและงาน
ธุรการให้นักศึกษามากเกินไป ปัญหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นเพราะ
ปัญหาดังกล่าวไม่ได้ขึ้นกับระดับความรู้ของผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งมีความรู้ระดับต่ำกว่าปริญญา
ตรี มากกว่าระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีเป็นจำนวนมากก็ตาม เมื่อทุกคนครบถ้วนอาศัย
อยู่ในชุมชนเดียวกัน ย่อมมีความคิดเห็นและความเชื่ออย่างเดียวกัน จึงเป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้น
ขึ้นทั้งหมดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

3.4.6 ปัญหาสภาพด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา กับปัญหาความ
ร่วมมือของอาจารย์ที่พบว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้น 10 ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ทุกข้อ ปัญหานี้ได้แก่ อาจารย์ที่พบไม่ได้ให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักศึกษา ไม่ได้ช่วยให้
นักศึกษาพัฒนาพฤติกรรมด้านการสอนเท่าที่ควร มีความเห็นไม่ตรงกันกับวิธีสอนที่นักศึกษาได้
เรียนมา ไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ให้คำแนะนำขัดแย้งกัน คำแนะนำไม่ตรงกัน
ระหว่างอาจารย์ที่พบกับครูพี่เลี้ยง อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ส่งผลการ
สอนไม่สม่ำเสมอ แรงจูงใจมากในช่วงสุดท้าย ขาดความชำนาญในการนิเทศวิชาสังคมศึกษา และ
ชอบหักทวงข้อบกพร่องของนักศึกษาต่อหน้านักเรียน ปัญหาเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติทุกข้อ อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้อง
กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการเตรียมตัวก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษาก่อน
หน้าแล้วทุกคนเท่าเทียมกัน นอกจากนั้นความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีระดับความรู้
แตกต่างกันอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันอีก นักศึกษาจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นปัญหา
ที่เกิดขึ้นทุกปัญหาจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4.7 ปัญหาสภาพด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับปัญหาความรู้พื้นฐาน
วิชาสังคมศึกษา พบว่ามีปัญหาเพียง 1 ข้อ จาก 10 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ได้แก่ ปัญหานักศึกษามีพื้นฐานความรู้ด้านภูมิศาสตร์ในระดับต่ำ อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองมี
ความรู้ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากกว่าระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรีหลาย
เท่า ปัญหานี้จะแตกต่างกันหลายข้อ แต่อิทธิพลทางสังคมของผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียว
กันนั้น ทำให้มีความคิดเห็นใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ จึงมีผลทำให้ปัญหาแตกต่างกันเพียงปัญหา

เดียว สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง ที่พบว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูกจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ส่วนปัญห่อื่นอีก 9 ข้อดังกล่าวมาแล้วนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเหตุหลายประการ คือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันแต่ได้มาอาศัยอยู่ร่วมกันได้พบเห็นบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม พื้นดิน ภูเขา ภูมิอากาศ พืชพันธุ์ธัญญาหาร และอื่น ๆ ภายในหมู่บ้านเดียวกัน จึงทำให้มีความรู้ ความเชื่อ และความคิดเห็นใกล้เคียงกันประการหนึ่ง และวิทยาลัยครูได้ช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาทุกคนเท่าเทียมกัน ตลอดจนการเตรียมตัวนักศึกษาออกนอกฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยหลักเกณฑ์เดียวกันมาแล้วทุกคน จึงเป็นผลทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

จากการสรุปผลการวิจัย ยังพอสรุปประมวลอีกครึ่งหนึ่งได้ว่า ปัญหาแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่แตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน และแต่ละประเภทยังแยกออกได้ดังนี้

1. ปัญหาที่แตกต่างกัน แยกออกเป็นปัญหาด้านนักศึกษา ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง และปัญหาจากผู้ปกครองนักศึกษา ได้แก่ อาชีพผู้ปกครองฐานะหรือรายได้ผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรต้นเปรียบเทียบกับตัวแปรตาม คือ ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา แยกออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1 ปัญหาจากตัวนักศึกษาเพศชายหญิงเปรียบเทียบกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 8 ข้อ จาก 66 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 12.12

1.2 ปัญหาจากผู้ปกครองของนักศึกษาทั้งด้านสภาพอาชีพผู้ปกครองฐานะหรือรายได้ผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครองของนักศึกษา พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม 16 ข้อ จาก 198 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 8.08

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

2. ปัญหาที่ไม่แตกต่างกัน แยกออกเป็นปัญหาด้านนักศึกษา ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง และปัญหาผู้ปกครองนักศึกษา ได้แก่ สภาพอาชีพผู้ปกครอง ฐานะหรือรายได้ผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรคนเปรียบเทียบกับตัวแปรตาม คือ ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา แยกออกได้เป็น 2 ประการดังนี้

2.1 ปัญหาจากตัวนักศึกษาเพศชาย หญิง เปรียบเทียบกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า มีปัญหาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวม 58 ข้อ จาก 66 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 87.88

2.2 ปัญหาจากผู้ปกครองนักศึกษา ได้แก่ สภาพอาชีพผู้ปกครอง ฐานะหรือรายได้ผู้ปกครอง และระดับการศึกษาผู้ปกครองของนักศึกษา เปรียบเทียบกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวม 183 ข้อ จาก 198 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 92.42

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาค ตลอดจนสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่คล้ายคลึงกัน เพื่อปรับปรุงกิจการด้านกรฝึกประสบการณ์วิชาชีพไว้ดังต่อไปนี้

1. ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์นิเทศก์ จากประสบการณ์พบว่า วิทยาลัยครูบางแห่ง อาจารย์นิเทศก์คนหนึ่งรับผิดชอบต่อนักศึกษาเกินกว่า 50 คน ซึ่งจะทำให้การนิเทศก์การสอนได้ผลดีน้อยกว่าที่ควรจะได้ ผู้บริหารแต่ละวิทยาลัยควรจะปรับปรุงระบบภายในหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์นิเทศก์ให้มากยิ่งขึ้น
2. การเลือกโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จากประสบการณ์พบว่า โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพหลายแห่งอยู่ไกลเกินกว่า 100 กิโลเมตร ทำให้เกิดการเหน็ดเหนื่อยทั้งอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษา เสียเวลาไปมากเพราะการเดินทางควรจะมีการคัดเลือกโรงเรียนที่ห่างไกลไม่เกิน 50 กิโลเมตร จะทำให้เกิดปัญหาในการนิเทศก์ลดลงกว่าเดิม
3. การเตรียมตัวนักศึกษา จากประสบการณ์พบว่า การเตรียมตัวนักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แต่ละวิทยาลัยกระทำในเวลากระชั้นชิดมากเกินไป ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหลายประการ เช่น การเตรียมและบันทึกการสอน การดำเนินการ

สอน ฯลฯ ควรจะรับดำเนินการเตรียมตัวนักศึกษาก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพไว้ล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 1 เดือน จะได้มองเห็นปัญหาและหาทางแก้ไขไว้ล่วงหน้า ซึ่งคาดว่าจะทำให้เกิด ผลดีแก่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากยิ่งขึ้น

4. การอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จากประสบการณ์พบว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ชอบเลือกโรงเรียนตามเพื่อน นักศึกษา ซึ่งตัวเองขาดประสบการณ์ทั้งด้านวิชาที่สอนและด้านการเดินทาง และการเข้าสังคม กับชุมชน คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรชี้แจงผลดีและผลเสียในเรื่องนี้แก่นักศึกษา ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษาจะได้สอนตรงกับวิชาเอกและอยู่ในภูมิลำเนาของท้องถิ่น จะทำให้เกิดผลดีในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากยิ่งขึ้น

5. การประสานงานกับผู้บริหารของโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จากประสบการณ์พบว่า โรงเรียนหลายแห่งที่เป็นโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพของกลุ่มวิทยาลัยครูภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ผู้บริหารระดับจังหวัดและท้องถิ่น ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการบริหารโรงเรียนทุกระดับในเขตนั้น ๆ ไม่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงไม่ได้รับความร่วมมือในทางที่ดี และถูกต้อง ควรจะได้ทำความเข้าใจเพื่อจะได้รับความร่วมมือกัน โดยการออกหนังสือประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน หรือส่งหนังสือเวียนเพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวทุกภาคเรียนที่ส่งนักศึกษา ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จะทำให้เกิดผลดีต่อการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษามากกว่าที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาในเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาทุกปี เพื่อเปรียบเทียบถึงระดับและประเด็นของปัญหา
2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัญหาในเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ สาขาการสอนวิชาเฉพาะสายอื่น ๆ บ้าง เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ พลศึกษา เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะของปัญหาของนักศึกษาที่อยู่ในสาขาเดียวกัน
3. วิทยาลัยครูทุกแห่งควรส่งเสริมให้อาจารย์ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแนวใหม่ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นและเหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน